

OD ISTOG AUTORA

JAZ
KAROTA
UZVIŠENOST

Darko
Tuševljaković

HANGAR ZA SNOVE

■ Laguna ■

Copyright © 2022, Darko Tuševljaković
Copyright © ovog izdanja 2026, LAGUNA

**HANGAR
ZA SNOVE**

Sadržaj

Reč autora.	11
POGLED NA JEDNU PORODICU	15
ODAKLE SI TI?	17
OD TADA DO JADRANSKOG MORA	26
KAD SE TO DESI NEKOM DRUGOM.	28
POSLEDNJA KAFANA PRED PUSTINJU	30
DVA POGLEDA NA PREVOZNA SREDSTVA	32
DVA POGLEDA NA BETONSKE KONSTRUKCIJE.	33
DVA POGLEDA NA METALNE KONSTRUKCIJE	34
PONAVLJAJUĆI OBRASCI	35
HOVOV	44
PITANJA KOJA POSTAVLJAJU PTICE	46
SKOK	54

ČETIRI POGLEDA NA DŽEZ	57
TALASI NJENOG GLASA	59
UDOVI	60
DVA POGLEDA NA SLEPILO	68
DVA POGLEDA NA AUTOMATE	69
PLANINE NEPOZNATE PLANETE	71
POKRETNE STEPENICE.	73
SVI PRAZNI PROSTORI	77
OSTRVLJANI	79
ZAŠTO UVEK GLEDAM DOLE	88
ZAŠTO UVEK GLEDAM GORE	90
NEVEROVATNI LJUDI	91
FANTASTIČNA KNJIŽEVNOST	93
KRATKA POSETA	94
OVO LUDILO SE NE DA IZREĆI	95
HANGAR ZA SNOVE	96
NEDOSTATAK	101
KREDOM OCRTAN LEŠ.	102
LUDAK	104
ALFA I OMEGA	107
KRALJ OSTRVA	109
KUĆE U VAZDUHU	117
ZA NEDELJNIM RUČKOM	118
PROMENA VREMENA	119
KAKO UGASITI PLAMEN?	120
TRI POGLEDA NA RAVNICU	122

KAD TE NEMA	123
DVA POGLEDA SA TERASE	125
GLAD	126
MADE IN THAILAND	128
U PEĆINAMA	138
SEBIČLUK	147
SAVAMALA (SEĆANJE).	149
ZABORAV	150
REKONSTRUKCIJE.	151
KLJUČ, MENJAČ, RETROVIZOR	161
PERSEIDI.	163
<i>O autoru.</i>	165

Reč autora

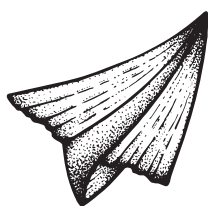
Ova zbirka, do čijeg sastavljanja 2022. godine ne bi došlo da nije bilo poziva Dragana Babića i želje somborske biblioteke *Karlo Bijelicki* da pokrene ediciju *Dometi*, predstavlja prvu i ujedno veoma neobičnu retrospektivu mog rada. Svojim sadržajem ona seže do početka milenijuma, u davno doba kada sam objavio prve priče, da bi, posrćući i bauljajući kroz rashodovane kompjutere, prašnjave hard-diskove, zaturene foldere i požutele papire, nekako dospela do sadašnjeg trenutka. Ovi kratki uraci najčešće su nastajali usput, neplanirano, obično u pauzama između pokušaja (neuspelih i uspelih) da se izborim s dužim tekstovima, i ne može se reći da sam prema njima gajio velike ambicije, mada sam neke, pogotovo u početku, slao na konkurse koji su se bavili kratkom prozom. Gledajući unazad, mislim da sam

im učinio nepravdu, jer sada shvatam da u njima postoji određeni kontinuitet, nije mi teško da mapiram njihov razvojni put i, posle dvadeset i kusur godina, prepoznajem trud koji sam u njih uložio. Čak bih se usudio da kažem da ove skrajnute priče spadaju među moje najličnije, najiskrenije radove. Veliki deo tih crtica ranije nije objavljen, a prilično sam siguran da nikad ne bi ni dospeo do štamparske prese da nije bilo tuđe plemenite ideje o zbirci. Duže priče (koje su i dalje kratke) mahom su se pojavljivale u domaćim i stranim antologijama, a nekoliko minijatura napisano je za ovo izdanje.

Sakupljajući i birajući materijal, shvatio sam da bih, ako se potrudim, mogao da ga razvrstam u nekoliko labavih ciklusa, ali naposljetku sam se odlučio za intuitivan redosled kako bi čitanje knjige što više podsećalo na plutanje po talasima mora ili sna. Mislim da će čitalac, ako reši da čita redom, steći dobar uvid u to na koji način su me neke teme opsedale i uporno se vraćale čak i kad sam ih odvrćao od sebe, tako da linija njihovog smenjivanja nije prava, već spiralna, vrtložna.

Naravno, ako se ipak odluči za neki svoj redosled ili pak krene da nasumično otvara stranice, možda će otkriti nešto što ne znamo ni ja ni bilo ko drugi. To saznanje bi ovu knjigu činilo kompletnom.

Darko Tuševljaković

Pogled na jednu porodicu

Imamo jednog kome je dupe sraslo sa biciklom. Još kao deca smo mu se smejali. Imamo i jednog koji je nespretan i debeo, gotovo četvrtast, i stalno mu ispadaju stvari. Imamo jednog koji je svojevremeno pregazio čoveka, jednog kome su namestili da je primao mito, jednog koji se potukao sa šefom i jednog koji je hodao po vodi.

Imamo jednu koja se svađa s kondukterima u gradskom prevozu, jednu koja isključivo u patikama i farmerkama ide na posao, jednu koja je ostavila muža da umre bez lekova (onog koji je pregazio čoveka) i jednu u inostranstvu, sa smešnim akcentom i suvišnim savetima.

Imali smo jednog kome su grob prerovali bagerom. I jednu koja na kraju nije znala ko smo.

Imamo i nas, decu, i neke pridružene članove.

Vazda smo držali mačke oko sebe, gde god živeli. Groblje tih životinja proteže se za nama kao dugačka, krivudava linija. Mi je često ne vidimo, ali mislim da je mačke dobro poznaju.